

[Socialministeren.]

ikke havde Brug for dem alligevel. Det synes jeg er noget af det ulykkeligste, at denne Mangel paa Arbejdskraft paa Landet, en Mangel, der faktisk ikke mere eksisterer, er blevet til noget, der drives Politik med.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen talte i øvrigt om kvindelig Medhjælp baade i Hjemmene og i Restauranterne. Ja, hvis det nu ogsaa var et dansk Problem, dette med at Kvinderne gaar til Industrien i Stedet for at gaa til Restauranterne eller til Arbejde i Hjemmene — men det er jo et Problem, der eksisterer i langt stærkere og mere udpræget Grad i mange andre Lande end netop her i Danmark. Jeg ønsker ikke at være med til at gennemføre en Ordning, hvorved vi indfører Stavnsbaand herhjemme. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen bryder sig om at være med til at gennemføre just den Ordning, der findes f. Eks. sydpaa, hvor man uden videre, uanset om en Arbejdsgiver har Brug for de Folk, han nu har i sin Fabrik, tømmer hele Fabrikken og anbringer Arbejderne et andet Sted, hvor Staten nu synes, at man har Brug for dem, eller uden videre flytter unge Mennesker fra den ene Ende af Landet til den anden, for at de kan komme til at staa og lave Ammunition eller hvad det er, de beskæftiges med — uden Hensyn til, hvad der i øvrigt er Brug for i Hjemmene. Det er da vist ikke den Linie, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil ind paa.

Og naar unge Kvinder ikke har Lyst til at arbejde i Restauranterne, fordi Arbejdstiden i Restauranter er meget længere praktisk talt end paa nogen som helst anden Arbejdsplads i hele Landet, saa synes jeg virkelig, at de unge Kvinder maa have Lov til ogsaa at vælge sig et andet Arbejde, hvis de kan skaffe sig det. De Fag, inden for hvilke vi har gaaende ledig kvindelig Arbejdskraft, er jo de Fag, som ifølge deres Natur maa anvende kvindelig Arbejdskraft, og hvor det er Fagene, der trækker Arbejdskraften til sig i de gode Aar, hvor det er Fagene, der trækker dem til sig i den unge Alder, hvor de faar de unge Kvinder billigst muligt, og hvor det er Fagene, der saa paa et senere Tidspunkt, hvor de paagældende Kvinder ikke længere egner sig til at gaa ud i Hjemmene som Husassisterer, ej heller i øvrigt i Restauranterne, skyder denne Arbejdskraft fra sig. Det er Sandheden om det, og den tror jeg, man skal se i Øjnene.

Det, der er Anledningen til denne De-

bat, som er kommet til at ligge i et lidt andet Plan, end jeg havde ventet — men man maa jo være forberedt paa adskilligt her i dette høje Ting, naar der stilles Forespørgsler eller Forslag til Beslutning —, er dette, at man kræver, at Regeringen skal drage Omsorg for, at Udbetalingen af al Understøttelse til ugifte Personer nægtes, naar og saa længe der forefindes et udækket Behov for Arbejdskraft og de paagældende er i Stand til at udføre Arbejdet. Det behøver vi ingen Lovændring for. Vi har en Arbejdsløshedslovgivning, hvori det er bestemt, at der overhovedet ikke maa udbetales Understøttelse til den, der vægrer sig ved at modtage anvist Arbejde. Vi har et Arbejdsanvisningskontorsystem, hvor man kan henvende sig, hvis man ønsker Arbejdskraft. Naar man gør det, og Arbejdsanvisningskontoret er i Stand til at anvise Arbejdskraft, vil de faa Personer, som ikke ønsker at overtage det anviste Arbejde, blive frataget Understøttelsen og vil ikke faa Understøttelse igen, før de har haft andet Arbejde i — nu efter Ændringen i Arbejdsløshedsloven — 5 Uger. Hvis Landbrugets Arbejdsgivere vil overholde disse Bestemmelser, ligesom Arbejderne er tvunget til at overholde dem, behøver man overhovedet ikke at give Ministeren en Bemyndigelse til at standse generelt Understøttelsen for unge Mennesker, som Ministeren ikke kan anvise Arbejde, heller ikke ved Landbruget. Det kan man ikke faa mig til.

Jeg har ikke noget imod, at der bliver nedsat et Udvalg til at behandle Sagen. Jeg er klar til at forhandle om alt, hvad man ønsker der skal forhandles om. Jeg er ogsaa klar til at fremskaffe alle de saglige Oplysninger, det er muligt at fremskaffe gennem Ministeriet, fordi jeg netop ønsker, at vi nu faar hele dette Problem taget bort fra den alt for stærkt politisk betonede Debat. Man skal være to om det. Det kan ikke hjælpe noget, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen bedyrer sin Saglighed og gør det med som Baggrund at stille op alle de politiske Betragtninger paa en saadan Maade, at det var nødvendigt for mig at gøre de Bemærkninger, jeg nu har gjort i den Anledning. Men uden videre, blot fordi en 5—6 Godsejere af dem, der maaske aldrig har kunnet holde Arbejdskraft, siger: Nu er det ikke til at skaffe Arbejdskraft her i Thy eller et andet Sted i Landet, at skulle reagere fra Samfundets Side og sige: Hensynet til disse Folk her — om hvem enhver ved, at de ikke kan holde Arbejdskraften — gør, at nu skal hele Maskineriet sættes i Gang,